

Hensyn til Spørgsmaalet om en Bevilling, som skal udredes efter Capitelstart, maa ogsaa anstilles med Hensyn til det Spørgsmaal, som her foreligger. Det er i begge Tilfælde en Gjenstand, som er bevilget i Loven. Forffjellen mellem, at der foreligger en Udbetaling med Hensyn til en Gjenstand, som er bevilget efter Capitelstart, eller der foreligger en Anskaffelse efter Priis, er alene den, at Prisen efter Capitelstarten bliver fastsat paa en bestemt lovlig Maade, medens derimod Anskaffelsen af Gjenstanden behoer paa, til hvilken Markedsprisen den kan anskaffes. Jeg skjønner nu ikke rettere, end at Finantsloven er at forstaae paa den Maade, at naar der, som her, er Spørgsmaal om 1,000 Tdr. Havre, har Meningen været den, at Ministeriet er berettiget til at anvende 1000 Tdr. Havre til det Brug, her Stutteriet, som ved Finantslovens Givelse har været anseet nødvendig for Bestyrelsen. Det er altsaa i mine Tanke at forstaae paa den Maade, at Ministeriet er berettiget til at anskaffe 1,000 Tdr. Havre, og idet Ministeriet faaer denne Bevilling ved Finantsloven, kan det i mine Tanke udtrykkes paa den Maade: Ministeriet bemyndiges til at anskaffe 1000 Tdr. Havre, hvilke calculeres til en Priis af saa og saa Meget. Det er anthydet i Betænkningen, at det kun er under Form af Tal, at Bevillinger gives, og altsaa har man ogsaa her maattet benytte sig af Tal, men det, som egentlig bevilges, er Gjenstanden og ikke Pengene; naar Ministeriet ikke gaaer ud over det bevilgede Quantum, kan Bevillingen ikke paa nogen Maade siges at være overtraadt. Naar her skulde finde en Billigelse Sted med Hensyn til Pengeløbet, maatte det dog kunne paavises, i hvilken Henseende man vilde fritage Ministerierne for Ansvar. Naar der bevilges Ministeriet Penge bagefter ved Regnskabets Afgjørelse, maatte det paavises, at der i reel eller formel Henseende er begaaet Noget, der er udenfor Loven. Det

er det, man ikke har godtgjort eller vil kunne godtgjøre, at Anskaffelsen af 1000 Tdr. Havre er udenfor Loven; det er holdt aldeles indenfor Lovens Grændse. Fleertallet har, som det vil sees af Betænkningen, støttet sin Betragtning til det Hensigtsmæssige i, at disse Anskaffelser blive undersøgte af Statsrevisionen, da det er afhængigt af Ministeriets Conduite, hvilken Priis der bliver given, og Fleertallet har derfor meent, at dette maatte undersøges af Statsrevisionen. Det forekommer mig, at Statsrevisionens Undersøgelse er en Ting, og Bevillingen i Finantsloven en anden. Derfor som det ikke kan, som jeg allerede har ytret, godtgjøres, at Ministeriet har handlet udenfor Loven, saa troer jeg ikke, at man gjennem en Bevilling bagefter kan votere Pengene. Ved Voteringen af Pengene vil altsaa efter den almindelige Betragtning Meningen være, at Pengene ikke ere udgivne i Overensstemmelse med Loven, eller ogsaa maa denne Votering have den Betydning, at man bifalder den af Ministeriet brugte Fremgangsmaade ved Anskaffelsen. Men der er en Masse af Poster i Finantsloven, som ere aldeles af samme Beskaffenhed, med Hensyn til Spørgsmaalet om Ministeriets Conduite; ved alle disse Punkter finder ingen Indstilling Sted, med mindre Statsrevisionen har Noget at bemærke i Anledning af den brugte Fremgangsmaade. Vilde vi her, istedetfor at bevilge Pengene, sige: Vi billige den brugte Fremgangsmaade, saa er Spørgsmaalet et ganske andet, men man kan ikke sige, at Bevillingen af Pengene er det Samme som Approbation af den brugte Fremgangsmaade. Det vilde være saa meget mere extraordinairt, som der ikke er anset over Fremgangsmaaden af Statsrevisionen. Der er heller ikke anset over Fremgangsmaaden af Fleertallet, men desuagtet maatte egentlig Betydningen af Afstemningen være den: Vi bifalde Ministeriets Handlemaade.